

Божидар Трифунов Митровић, доктор правних наука
руководилац катедре Међународног, словенског и еколошког права
универзитета «Академија МНЕПУ», Москва

ДВЕ ЦИВИЛИЗАЦИЈЕ У ЕВРОПИ

Овим текстом разочараћу многе, а пре свега оне који се надају да ћемо тек уласком Србије у Европску унију постати део цивилизоване Европе. Разочараћу и оне поете који се баве геополитиком па поетски израз **«Србија је Исток на Западу и Запад на Истоку»** прихватају као основу конципирања политике Србије. Овај поетски израз су приписивали светом Сави Српском али нико није нашао такву тврдњу у његовим делима, али се и поред тога таква свест укоренила иако је нетачна.

У Европи постоје две цивилизације већ неколико хиљада година па и данас. Нова, друга цивилизација на овим просторима почела је да се успоставља падом Троје у Малој Азији и 509. односно 510. године пре нове ере са такозваном Римском револуцијом. Наиме са падом Троје и са такозваном Римском револуцијом 509/510. године до н.е. војно-трговачка олигархија је сменила родоверну цивилизацију и пољопривредну културу јер је дошло до заиста револуционарних промена. До 509. године пре н.е. припадност појединца друштву одређивала се кроз род. После тзв. Римске револуције 509. године пре н.е. «међа» постаје једна од највиших вредности те нове цивилизације и битна карактеристика града Рима и касније Римске империје па се **статус** појединца од тада одређује преко територије због чега се и данас држава схвата као **монопол физичке принуде на одређеној територији**.

Због тога у свим Западним језицима реч **«држава»** потиче од латинске речи **«status»** (положај/припадност): енгл. **state**, нем. **der Staat**, фр. **Etat**, дан. **stat**, шп. **Estado**, итал. **stato**, в Хол **staat**, порт. **Estado**. Пошто је међа постала највиша вредност у Риму, која залази у сакрални аксиом виши од братоубиства, или обрнуто и јесте основ сталних братоубиства. Територија је постала основни критеријум одређивања припадности целини односно највишој вредности – **civesu**, као омеђеној **цитадели** ограђеног простора града Рима, који је војна олигархија (формирана реформама етруског цара Сервија Тулија) стално ширила поковавајући све нове и нове територије. Али ова новина VI века пре нове ере је пројектована у прошлост и везана за 754. годину пре нове ере, када се наводно по епу из вЕнеиде и десило братоубиство и када је Ромул убио брата Рема, управо због међе/границе.

Овај текст сам намерен да понудим рубрици «Погледи» листа «Политика» али сам вероватно овим помињањем давне прошлости, коју називамо историја осудио мој покушај и **поглед** на одбијање, јер кад се уђе у **забран** или **ловиште** којим управљају историчари и делимично археолози, тамо престаје свака могућност различитих **погледа**, јер постоји **опште прихваћено гледиште** или **догма** у коју нико не сме да дира, иако је то супротно свакој науци и негира могућност новина научних открића, иако су нова научна открића услов постојања науке.

Превладавајућа историја представља развој људског друштва у најцрњој геноцидности где стално нестају цели народи и стално се појављују нови народи. Српски народ и српски језик су део те чудовишне геноцидне пројекције. Пројекције у којима чак и на почетку XXI века из српског народа настају многи нови народи прете да Срби као народ потпуно нестану. То је могућ јер нико, а

посебно политичари и новинари, неће да уоче једну карактеристику коју носи са собом српски народ, као носилац те најстарије цивилизације у Европи.

Наиме, Европа је давно прихватила римски принцип који је прогласио Римски Сенат: «Сви становници на територији Римске империје су – Римљани», који важи и данас у свим земљама на Западу «Сви становници на територији Италије су – Италијани», «Сви становници на територији Француске су – Французи».

Сједињене Америчке Државе су прихватили многе карактеристике, па чак и називе Римске империје: Сенат, Капитол, римски обелиск, концепцију по којој немају све атрибуте државе јер не штампа новац али представљају чисту форму – војне олигархије. У том римском духу прихватили су римски принцип: «Сви становници на територији САД су – Американци». Пошто имају историју од свега двеста година морали су да смисле термин «мелтинг пот/котао за топљење нација».

Али у Србији тај римски принцип *civisa* или грађанског друштва једноставно не важи. И они који су највећи заговорници грађанског друштва никако не би ни помислили да то може на њих да се примени и да се констатује Уставом земље Србије да су они Србијанци како су «Сви становници на територији Француске – Французи», «Сви становници на територији САД – Американци» па према томе «Сви становници на територији Србије су – Србијанци». или «Сви становници на територији Србије су – Срби». Ја кажем слава Богу да то није тако.

Одговор зашто је то тако и зашто у Србији не важи принцип «Сви становници на територији Србије су – Србијанци» крије се у теорији државе и права.

То је управо због тога што и данас у Европи постоје две цивилизације:

- ✓ **далеко старија цивилизација рода (СлоВена/рАсСена/руских)**, коју данас називамо Россия/Русије (чије се извориште налази у Лепенском Виру и Винчи), на просторима које се очувало 192 (на)рода, благодарећи томе што у Русији и српским земљама на Балкану не важи принцип «Једна територија – једна нација», пошто, слава Богу «Нису сви становници Русије – Руси», и «Нису сви становници Србије – Србијанци/Срби», што је цивилизацијска вредност од огромног значаја за цео свет, јер је то пут избегавања територијалних конфликта и етничких прогона,
- ✓ **територијална цивилизација** (Рима, Римске империје, која је зачета 509. године пре н.е.е), тако да је Сенат Римски после неколико векова прогласио «Сви становници на територији Римске империје су – Римљани», који важи и данас у свим земљама на Западу «Сви становници на територији Италије су – Италијани», «Сви становници на територији Француске су – Французи», «Сви становници на територији САД су – Американци».

Ово је најпроблематичније за спортске новинаре који и не сањају да када извештавају о финалу Светског шампионата у ватерполу да улазе у биће кривичног дела «геноцида» српског народа јер не говоре да су се сусрели Србијанци и Црногорци већ извештавају смело о надахнуто да су се сусрели горостасни Срби и горостасни Црногорци, иако самим тим одвајају Србе из Црне Горе од Срба из Србије или прецизније речено једним (не)спортским пером уништише (прецрташе) цели српски народ у Црној Гори, што није падало напамет или прецизније речено није успевало чак ни нацистима. Али нису крви

спортски новинари него научници који неће да читају нова научна открића и посебно они научници који сматрају да је историја далека, давно завршена прошлост.

Али ето то није тако. Право је у неку руку сенка друштвени односа који су **материјални извор права**. Али сенка често превазиђе сталне промене друштвених односа и посебно тзв. друштвено-економске формације које су не само као кабинетске моделе него и као реалност покушале да наметну неке идеологије. Тако нам право данас говори «как је некад било». Наиме и дан данас у Европи постоје две цивилизације како је то зачето и у време Римске империје.

Услед тога што је у **територијалној концепираној организацији друштва** право прописивао законодавни орган у науци се **право** погрешно везује искључиво за постојање **државе**.

Рим се територијално ширио али је ван територије Римске империје остао доминантан принцип да **род** представља основ *одређивања припадности целини* а породица, породична задруга, род, братство, племе и савез племена са Изборним већима као облицима одлучивања на братственичким скупштинама су остали извори права рода (gens – род, одакле: ius GENTium/право рода) .

И управо због тога «Србија и српски народ нису Исток на Западу и Запад на Истоку». Они су део цивилизације Рас или РасСенске цивилизације, коју данас називамо РасСија. И управо због тога постоји стална потреба Запада да измишља нове називе народа на Балкану и да потискује Србе у свом Drang nach Osten – Продирању на Исток.

Да би се ове научне чињенице разумеле историчари и обични људи морају да схвате да Рас није неки град или тврђава, па ни митски српски град Рас и да нема никакве везе са територијом, већ напротив означава припадност **роду** који је под појмом «Аз» или «Ас», како су они означавали «Праначало», подразумевао **Коло**, као укупност ГОдишњег цикличног кретања Мајке-Земље око свога чеда Сунца/Јарила. Тако РАС означава «родПрапочетка», односно «родКола», које ствара венац живота на Земљи.

Историчари морају да схвате да историја и човечанство нису геноцидни простор сталног нестајања и сталног настајања нових народа и цивилизација. Нажалост продор Западне, римске концепције стварања једнонационих држава је очигледно и наша свакодневниц. Због тога се и дан данас користи сва војна сила Запада да се не дозволи свим Србима да живе у једној држави. Све остало је део политтехнологије «Divide et impera/Завади па владај»

Две цивилизације које су постојале и које и данас постоје треба што пре да почну да се разумевају. Или бар да СлоВени почну да разумевају основе свога права и своје цивилизације. Бољшевици као најамници «америчких» банкара и Ватикан забранили су изучавања СлоВенског права, прво у СССР (иако су првобитно планирали да СССР/наднационална творевина буде на Балкану, што им је успело да остваре тек после Другог светског рата) а онда и у Југославији када су Александра Васиљевича Соловјова (који је емигрирао из бољшевичке Русије и предавао Словенско право са земљаком Фјодором Васиљевичем Тарановским на Правном факултету у Београду) – протерали у Швајцарску.

Да би Словени уочили карактеристику сопствене цивилизације треба да разликујемо «народ» од «нације». Народ означава целину у којој је неко неког родио а нације су везане за територију.

Реч Россия/Русија има у својој основи назив «РАз» или по новом «Рас», што је кованице две речи и истовремено њихова скраћеница која је означавала: род Первоначала/Првобитног, а Первоначало за древне СлоВене било је: Коло.

Пошто у корену речи Русија лежи појам Рас (јер и данас паметни руски народ назива своју државу РасСија икао се од епохе Романових овај назив пише у руском језику Россия) синоним речи «Россия/Росија/Русија» је **Родина** (по савременом српском Отаџбина или Отачество). Али када се реч «Родина» преведе на било који Западни језик реч Родина добија префикс «land/територија», пошто Запад схвата припадност човека целини или «нацији/целини» кроз територију: **motherland**, **fatherland**, **homeland** (енгл. **fatherland native land**, **home**, **homeland**, нем. **Heimat**, **Vaterland**, фр. **pays** [rei-територија], дан. **fædreland**, **hjemland**; Хол. **vaderland**, **geboorteland**, итал. **patria**, порт. **país natal**, **torrão/земља natal**, **terra**). То је зато што «нације» на Западу нису створене на принципу **рода**, већ као последица ширења територијалног концепта Римске империје и после њеног нестанка тиме што је крвљу, ратовима и крстом ширен утицај клерикалног следбеника Римске империје односно Ватикана или, како се она називао у средњем веку «Свете» Римске Империје.

Нације у Европи су формиране вештачки, не на принципима рода, већ на принципу територије и то као последица крвавих религиозних ратова, који су се појавили услед:

- a. са једне стране ширења на Север и Исток «Свете» Римске империје у клерикалном облику – Ватикана,
- b. са друге стране: услед супротстављања централизму такве религиозне форме Римске империје,

Услед таквих вишедеценијских верских ратова многе нације су се појавиле у Европи после Аугсбурског мира 1555. године односно после Вестфалског мира 1648. године, у оквиру којих је утврђен принцип «Cuius regio, eius religio/Чија регија његова религија», што је значило да ако је кнез неке регије био католик онда је целокупна регија постајала католичка, а ако је владар био протестант онда је сва регија постајала протестантска, те је тиме на тој једној територији стварана једна нова нација.

Као последица колонијализма тих «територијалних» нација и ново формираних од стране Ватикана језика генетски састав тих нација промењен после слома колонијалних сила. Треба имати у виду да је генетски састав неких од тих нација промењен и услед расистичке тенденције мењања њиховог генетског састава услед освета за њихову колаборацију у Другом светском рату са нацистима. У тако створеним нацијама и у новим условима принцип «Cuius regio, eius religio» у скорије време се може претворити у принцип «Cuius religio, eius region/Чија религија (буде доминантна) његова ће бити и регија» те ће нова нација бити састављена од носиоца друге религије у односу на ту која је постојао после средњевековних религиозних ратова .

У Србији али и у Русији, управо благодарећи «принципу рода» (одређења припадности/статуса човека целини друштва преко рода) очувало се више од

192 (на)рода, а међу њима и основни род Руски народ који обједињава и чува све остале (на)роде на простору те Руске цивилизације, иако су покушали да невероватно жестоки (Црвеним) терором замене Руски народ на један једини народ (по моделу Римског народа, који је по распаду Римске империје нестао јер никад није ни постојао као целина): који су покушали да назову «совјетски народ/совјетски грађан», као што данас покушавају да рекламирају створе «Росејане» по моделу америчког «мелтинг пота/казана за топљење нација».

Због тих суштинских разлика Римска територијална цивилизација стално и ИСТИСКУЈЕ (православне) Словене постојано и систематично **вытесняет** (православних) славян:

1. хиљадама година потискујући и асимилујући:
  - i) (етРуске, или како ми Срби неправилно пишемо: Етрурце) са Апенина,
  - ii) (СорВен/серБов) из (у)Краине која је била у Словенији, ,
  - iii) из (у)Краине и Далмације (потискивањем АзБуке и покатоличењем)
  - iv) хел(В)енов са Пелопонеза,
2. у XX-XXI веку:
  - i) из Српске (у)Краине која је у садашњој Хрватској: 650.000 Срба протерано из Хрватске и то само у четири дана 1995. године у операцији «Олуја» протерано 250000 Срба из Републике Српска Крајина,
  - ii) из Косова и Метохије НАТО у 1999. години протерао – 250.000 Срба,
  - iii) из Црне Горе – уставним преваром претварају Србе у Црногорце (МилоГорце),
  - iv) из (У)Краине у 2014. – 2015. години протерано – 1 200 000 Руса.

Кога су Србима, притешњеним са Запада Римском империјом а после тога и Ромејским царством (тзв. «Византијом») са Истока, успели да наметну **територијални принцип** одређења државности, у време Растка Немање, изван граница Рас/Русије (коју су Ромеји, али и данашњи Византолози односно агенти Ромеје свели на тзв Рашку област односно ромејским језиком речено СерВију) остало је више припадника РАС (рода Првобитнога, или савременим речником речено Срба) него у том простору тзв. Рашке, Због тога је трећи син СтеВана Немање решио да се саможртвује и одрекне се световног живота примивши монашки чин у руском манастиру Св. Пантелејмона у Светој Гори/Астосу/Афону и добио име Сава па је успео да:

1. духовном силом православља обједини све територијално уситњене српске земље (латинском логиком и терминологијом: српске територије) на Хелмском полуострву («БАЛкан»),
2. «Кормчјом књигом (Законоправилом) Светог Саве Српског» обједини рАз/рАс (род Првоначала/кола/хороВода) или савременим језиком речено: обједини многе земље Руске цивилизације као што су Рас/Рашка, Хум, заХумле (Србију), Далмацију, Босну, Бугарску, Румунију, Русију.

Руси и Срби су и дан данас у истој ситуацији у којој је био СтеВан Немања, пошто су милиони Руса односно Срба остали ван територије данашње Рас/Русије односно данашње Рашке/Србије, коју византолози и данас у радовима сужавају на Рашку област.

Славенко Терзић, доктор историјских наука и дописни члан САНУ у свом делу «СТАРА СРБИЈА – драма једне цивилизације»:

- a. је на стр. 18 објавио карту Ђакома Кантели да Вињола (Giacomo Cantelli da Vignola) која је сачињена у Риму 1689. године на којој коректно пише назив: «*Il regno della Servia detta altrimenti Rascia*», као ознака ЦЕЛОКУПНЕ Србије јер је од искона основ назива за Србе био **Рас**, како су се сви Срби (посебно у данашњој Војводини) звали све до 1848. године, када су у Бечу погрешно убедили патријарха Рајачића да је Рас – Рац погрдан угарски надимак за Србе, иако је то ознака сакралног/божанског Первоначала,
- b. на стр. 18 у српском потпису испод карте тај исправни текст Терзић неосновано преводи као Рашка: «Ђакомо Кантели да Вињола, Краљевина Србија **звана Рашка**» наводећи:

- i. на стр 17 «Срби као народ ....брзо прихватају туђа имена својих земаља и области»,
- ii. на страници 19 иако признаје да се «**понекад** уместо Србије користи име Рашка као друго име Србије» он на тој истој страници 19 а затим и на стр. 20 и другим страницама своди неосновано РасСију/RасСију на «**обласно име Рашка**» што на страници 20 прецизира цитатом «великог немачког историчара Леополда Ранке» који по Терзићу каже «Код Сенице пређе Кара-Ђорђе преко планина, да најпречим путем стигне у старо гњездо српског царства на Рашкој и на Горњем Лиму, међу своје даљње једноверце»,

Пошто је у кући мојих предака чувана застава добијена од Карађорђа (и после краха Првог српског устанка све док нам је Турци нису запалили), у својим радовима доказујем да су називи СерВија/АлБенија/РасЦија све до једног и многи други само изведени из појма Рас (као персоналног а не територијалног одређења припадности), што је означавало «РодПервоначала» а пошто је првоначало за древне Словене било «Коло» које ствара «Венац» живота на земљи сви ти називи су синонимни са називом: «КолоВени/КолоВенија», који је изведен из поимања «Рас»,

Тако ће Вама и нама по Терзићу Србија бити не Београдски пашалук већ «Рашки односно Босански Санџакат (Новопазарски санџак)» пошто на стр. 650 пише («Новопазарски санџак в/види Стара Србија» у регистру на стр. 36) јер је на стр. 36 сакрални назив целокупног српског рода Рас свео:

1. на «**Рашку четири санџака**» (1. Пљеваљски, 2. Сјенички, 3. Пећи, и 4. Приштински) или
2. скраћено под «обједињавајући појам»: «Новопазарски санџак» или
3. «кратко Санџак».

Терзић на стр. 37 где објављује карту М. Бриона 1788. године, неће да види да је термин RasCie синоним за назив SerVie, па наводи: «Детаљ карте М. Биона, ..., који означава простор Рашке области», јер неће ни да чује ставове научника из области теорије државе и права о различитости критеријума одређивања припадности друштву:

- ❖ у Римској империји као територијалној цивилизацији,
- ❖ код Словена који припадност одређују по роду а не по територији, те се због тога и дешава да оно што је на карти синонимни појам за Србе – Рас/Раси/РасСени ти и такви академици свде на уску област Рашке, што је ТЕХНОЛОГИЈА ПОТИСКИВАЊА

(ПРАВОСЛАВНИХ) СЛОВЕНА, коју САНУ неће да изучава и разобличава.

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

Сведоци смо да су данас границе бољшевика Лењина и Броза исти таква «Ромејски или ако вам је лепше Византијски начин» поделе Срба и Руса, како је то радио и Гај Јулије Цезар.

Због тога када констатујем да «Србија и српски народ нису Исток на Западу и Запад на Истоку» јер су део Рас или РасСенске цивилизације, коју данас називамо Винчанска култура, треба имати у виду да је истински назив Винчанске цивилизације био Рас.

На данашњи дан формирала се парадоксална и крајње опасна ситуација за Словенски свет јер – и дан данас у уџбеницима за школе и универзитете у словенским и неславенским земљама, а такође и у средствима масовне комуникације, објављују у чистом виду пропаганду, која је супротна здравом разуму и сама себи, јер у основи њеној лежи немачка колонијална историографија (које су се одрекли и сами немачки научници), према којој:

- а) Србе и остале Јужне Словене уче, да су се њихови претци преселили на Балкан са Севера у V–VII веку,
- б) Русе обучавају, да су се у том истом периоду у VI–VII веку, Руси переселили са Подунавља/Балкана/Југа на просторе савременог града/реке Москве.

Историчари, археолози, филолози и други научници, чак и у Руској академији наука (РАН) и САНУ:

1. прихватили су «геноцидне концепције», по којима народи, културе и цивилизације, са једне стране – стално нестају а са друге стране – стално настају нови народи, иако ми видимо да чак и у XX веку, прављење нових

нација, например, «Босанаца/Бошњака, Црногораца, Украјинаца», представља вештачко дробљење словенског етноса од стране Запада (по моделу који је описан у «Записима о Галском рату» Гаја Јулија Цезара) које је усмерено на потискивање руског и српског народа, који је себе називао чак до 1848. године општим називом Рас, који лежи и у основи назива Расија/Русија,

такве застареле концепције основано извргао критици и чак исмејао амерички археолог Метју Џонсон у својој књизи «Археолошка теорија»,

истраживања у области биохемије и ДНК генеалогике већ дају далеко прецизније доказе о **непрекидности постојања (на)рода и хаплогрупа** и да је хаплогрупа СлоВена/Руса R1a зачета пре 12200 година у епохи Лепенског Вира и Винче.

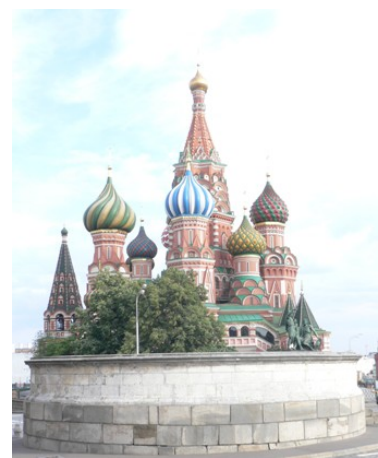
2. изградили сопствене забране у области истраживања једне научне гране, у које не допуштају било којег другог истраживача из других наука, и поред тога што, услед такве затворености, сами нису у стању да пруже било какве разумне одговоре на кључна питања историје СлоВена до V века. Апсолутно је очигледно да наука не може да се развија без међудисциплинарних истраживања.

Настало је време промене погрешних, како ми сматрамо, погледа на историју настанка Словена. Зато као почетак те нове епохе у науци о *непрекидности културе Словена* универзитет МНЕПУ из Москве, на моју иницијату, је предложио САНУ да заједничким напорима организујемо научно-практичну конференцију са темом «Имају ли Словени (право на) историју до V века?» у згради САНУ у Београду 20. јуна 2017. године и у Музеју Лепенски Вир и хотелу Лепенски Вир у градићу Доњи Милановац на Дунаву 21. и 22. јуна исте године, где у то време може да се види формирање над брдашцем Трескавац симболичко КолоВоротно сједињењ Мајке-Земље и Сунца у форми Аз, које је представљено и на Покровском соборном храму на преКрасном тргу и Москви у виду централне куполе.

Академици САНУ и Руске академиј науку и њихови „сарадници“ могу да игноришу чињенице али не могу да негирају слику или прецизније - слике!

Аз над Трескавцем – поглед са Лепенског Вира

Аз у форми централне куполе
Покровског соборног храма у Москви

На научној конференцији «На изворишту науке и културе» која је у септембру 2012. године одржана у Београду сугерисао сам архитекти Христивоју Павло-

вићу да следи принцип **кружног исечка**, који је као основни принцип Лепенског Вира одбранио арх. Пеђа Ристић, јер се тај принцип као светско чудо очувао не само у облику кућа/станишта Лепенског Вира већ се може видети сваког 21 и 22. јуна с позиције музеја Лепенски Вир. Наиме Сунце тих дана изласком изнад брдашцета Трескавац, формира божанско сједињење Сунца и Мајке-Земље у виду азбучног слова «А/Аз», које је било орјентир да се пре 10000 година схвати цикличност круга. Привидно кретање Сунца КолоВени су бележили «чертама и резима» око свог станишта. Познати палеолингвиста Радивоје Пешић, је објавио да су управо те основне форме А, Д, и Л (А, Δ, Λ) биле основ да се праћењем осунчавања створи цео систем АзБуних знака. Најновија истраживања су показала да су КолоВени тим *цртама и резима* створили и систем цифара и, што је најважније за математику, појам 0 (нуле) као прелаз, цикличности једног нивоа на виши, у (божанском) математичком кретању/набрајању. Те «црте и резони» су очуване, и јасно се виде око кућишта у музеју Лепенског Вира.

Архитекта Христивоје Павловић је, уз помоћ Александре Бајић, снимео 21 односно 22. јуна 2015. године излазак Сунца над брдом Трескавац, које јасно формира «А/Аз». Они су фиксирани координате са којих сваког 21 и 22. јуна ујутру у 6 часова и 6 минута може да се види то величанствено «А/Аз» са позиције испред музеја Лепенски Вир: 44° 33' 25,24" северне ширине и 22° 1' 36,33" источне дужине (из њихове књиге «Сунце Лепенског Вира»). Израчунали су, уз консултације са нашим познатим астрономима, да се исти феномен видео и из древног станишта Лепенског Вира и поред померања континенталних плоча. Утврдили су да се и цео комплекс померио па је измештање станишта Лепенског Вира на садашње коте музеја омогућило да се исти феномен и данас види у дане летње дугодневице, иако је, како наводе Бајић/Павловић «нагиб Земљине осе тада био нешто већи него данас па је Сунце на дугодневницу излазило за 1° 20' северније». Сада продужавају мерења јер је интерес у свету према овом феномену све већи, посебно од када су фотографије објављене на руском језику у руско-српском водичу «Тајна руског храма и непрекидност словенске културе, права и архитектура» .

Управо то, и данас видљиво, «А/Аз» је било извориште представе о «ГОДишњој» цикличности божанског васкрсавања природе јер су древни КолоВени (СлоВени) правећи своје куће од брвана дрвета приметили да се то Коло (узајамног кретања Мајке-Земље око свога чеда Сунца/Арила) материјализује на пресеку дрвета у виду година. У једнини је «год», како Руси и данас називају ГОДину (365) дана. Када су открили колико траје та цикличност наши преци су стекли тајно знање, које су називали КолоДар, које ми данас називамо «каленДар» не придајући му бог зна какву пажњу а најмање божанско значење, иако је то била величанствана технологија и «ноу-хау» односно знање «када сејати а када жњети». Због тога је најважнији елеменат запушеног археолошког налазишта Винча у предграђу Београда – дрво (коче/куће) и пшеница, јер су управо ту опонашали *Сунчани зрак* правећи уз помоћ бикова *бразде* на земљи у које су «жртвовали» зрневље пшенице које се умножавало божанском силом у виду плодова.

Да је управо то азбучно «Аз» Лепенског Вира – нула, види се на минијатури из «Летописног лицевог свода/Преглед историје у историјским личностима» на којој је очуван приказ торањског часоВеника (часоВеника, исечка/частице времена) Лазара Хиландарца или Лазара Србског, који је 1404. године израдио у Москви. На минијатури која се чува у Државном историјском музеју на преКрасном тргу, јасно се види да је «Аз» на нули, а да су лигатуре Б/В на јединици, јер

је Бог за древне СлоВене био један једини и као СветоВид гледао на све четири стране света. Али не познајући азБучну математику Лепенског Вира совјетски рестауратори су у Суздаљу и на храму у улици Пољанка у Москви обновили азБучне часовнике (који уместо цифара имају азбучне знаке) али су погрешно «А/Аз» ставили на место цифре 1 а лигатуру «Б/В» ставили, такође погрешно, на место цифре 2.

То се очувало и у математици Месопотамије где су божанским бројевима сматрани 3, 4, 5, 12 и 60, само зато што су древни КолоВени у Винчи и Лепенском Виру делили небо са три крста да би лакше пратили то привидно кретање Сунца. Како сваки крст има четири краја то 3 x 4 и јесте 12 који видимо на сваком часовнику, где између сваке (азбучне) цифре има пет тачкица односно кругова који се као папиларни кругови виде на пет прстију сваког човека.

Научници а посебно они који би науку да представе као вечну, једном заувек дату догму, ће о овоме дуго расправљати, како увек бива са сваком научном парадигмом – новом основом наука.

Али је сигурно да ће сваког 21 и 22. јуна у 6:6 јутра око и у Музеју Лепенски Вир бити све више људи из Србије и иностранства да виде то величанствено рађање Сунца над брдом Трескавац. Ако буду облаци или киша неће ништа изгубити. Само ће осазнати величину наших предака који су преко те појаве уочили математичку ГОДишњу цикличност која је била темељ зачетка културе, зачетак веда/знања које данас називамо науке и зачетак цивилизације. Схватиће величину научних открића којима је то знање обновљено. Схватиће значај тих снимака које су нам обезбедили Александра Бајић и архитекта Христивоје Павловић. А ако они који у те дане и време посете Лепенски Вир сниме ове изласке Сунца јер ће их многи часописи објавити.

У древном свету СлоВена светлост и тама су представљали јединство тога што данас називамо линејна култура (дневне цикличности дана и ноћи). Ми, на данашњем апстрактном нивоу размишљања, то не разумемо иако је ноћ корисна човеку за одмор. Ако то људи, и посено млади, не схвате то може да угрози њихова нервна влакна. Зато је Срејовићева констатација, на шта се позива и Христивоје Павловић да «игра светлости и сенки у Лепенском Виру повремено достижу размере хијерофаније» (од грчког *hijeros* што значи светло и *fainein* што значи *otkriti* али и профано) изгледа поетски лепо величање светлости и неспорне светлости Лепенског Вира, али може бити и неразумевање тог древног јединства дана и ноћи.

Божанско сједињење «мушког» (Сунчевог) и женског (Мајке-Земље) прапочетка над Трескавцем је имало свој одраз у сохи (као носећем архитектонском дрвеном стубу не само кућишта Лепенског Вира него и Винче), која се завршавала рашљама/роговима у које се полагало друго дебло на којем су се видели Сунчани ГОДови. Због тога и данас Срби када дижу кров кажу да дижу рокове и то се слави. То је логично и изворно архитектонско разјашње, онога што ће у каснијим цивилизацијама други народи називати акхет, божанско извориште, планина где се Сунце рађа у дане важних весника промена у природи. Тај Боуки/божански знак је као идеограм присутан и на «Питосу из Винче» и на многим стећцима наших предака БогуМила који су себе називали «крстјани» далеко пре појаве хришћанства, јер је вертикална линија знак Сунца а хоризонтална линија знак Мајке-Земље, управо од тих времена, као знак Кола.

Историографија је у грчка и римска времена била основ поковања народа, како је користе и колонијалне силе у неоколонијалним походима по свету за пројектовање будућности. Управо таква историографија стално нуди представу да је човечанство геноцидни механизам у коме једни народи нестају а други се појављују као нове цивилизације док је само Рим вечни «перпетум мобиле» тих кретања у коме постоји «божанско право» познато једино Риму. Ту логику следио је и Наполеон у поковању народа Европе намећући поново стару опробану технологију «природног права» која је била у функцији његове свемоћне армије која је ширила светску индустријалну револуцију и ново глобално устројство света. Немачки градови су се уједињавали не само у савезе градова већ и у еснафске «гилдије» у којима су ковали одбрану од Наполеоновског глобализма повећавајући квалитет својих производа и одговорност својих чланица на тржишту, што је и данас основ привредне моћи Немачке. Али главни отпор Наполеоновом глобализму и апсолутизму нису била само нова квалитетна индустријска средства које су производила немачка еснафска удружења већ и «историјска школа права» којом су немачки научници под вођством учених правника попут Савињија и Пухте пружали отпор општем праву које су наметали Наполеоновим глобалистима говорећи о општем, природном праву, овога пута заснованом не на божанском средњовековном праву, него на неком праву «општег разума». *Немачка историјска школа* је развијала учење по којем је право резултат историјског развоја сваког одвојеног народа. Данас је Немачка носилац тог глобализма јер је све коло.

А управо на Покровском саборном храму на преКрасном тргу у Москви структура купола храма објашњавају шта је **Аз** јер четири велике куполе формирају крст Сунца док четири мале куполе формирају крст Земље која се окреће око Сунца и ствара ГОДИШЊИ Васкрс природе које се Коло, по схватању древних словена (који су себе називали Коловени) материјализовало на пресеку дрвета у виду ГОДОВА, помоћу којих су древни Словени открили КолоДар, као тајно знање, које ми данас називамо просто – каленДар.

Ово би могло да личи на тумачење, па и произвољно тумачење да није кнемиде из Горње Винче на којој се налази иста схема где четири велика круга формирају крст Сунца а четири мала круга крст Мајке-Земље која се окреће око свога чеда Сунца. Вредност ове кнемиде (штитника војника из Горње Винче, епоха Бутмир, сада Република Српска) је и у томе што садржи идеографски знак Коло у централном делу, који је идентичан знаку који је нашла Америчка археолошка експедиција у престоници Лидије – граду Сарду, који је прецизиран у десетину различитих графема Кола.

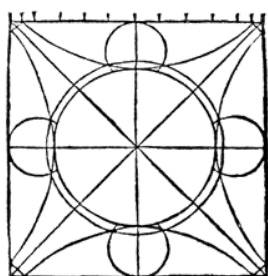
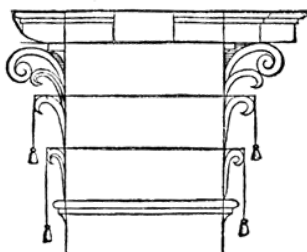
Чувени римски архитекта и инжињер Витрувиј у I в.п.н.е. у раду «*Десет књига о архитектури (De architectura libri decum)*» је тврдио да је Грк Калимах сачинио **коринтски капител** када је угледао **корпу за храну** уплетену листовима **аканта** (Emily Cole «*The Grammar of Architecture*»).

Ово је апсолутно нетачно и не може се од младих тражити да развију свој таленат на основу јадне и нелогичне, **империјалне легенде** којом је успостављена **територијална култура**, на основу које су латини присвојили историју и културу Русије, као вечне персоналне, родоверне цивилизације толерантности различитости.

У књизи: «**Коловени/Словени и континуитет културе и права**», сам на основу најновијих научних истраживања изнео доказе да је **капител** настао из

мировозрења (погледа на свет) древних СлоВена/КолоВена епохе Лепенског Вира и Винче «**Све је Коло**» јер је пресек капитела изражавао и изражава Коло:

- a. круг ○ на дорском капителу, а исто то у облику
- b. два равнострани крста ✱ који на коринтском капителу садрже:
- ❖ крст Сунца, који се завршава на спољном/видљивом делу цветом и
  - ❖ крст **мајке Земље**, који прелази у **Волуту**,

Коло гледано са горњег дела капитела

Коло које ствара Капител Коло гледано са горње стране капитела како ствара канелуре (влакна на дрвету или Сунчани Зрак – дух Божји)

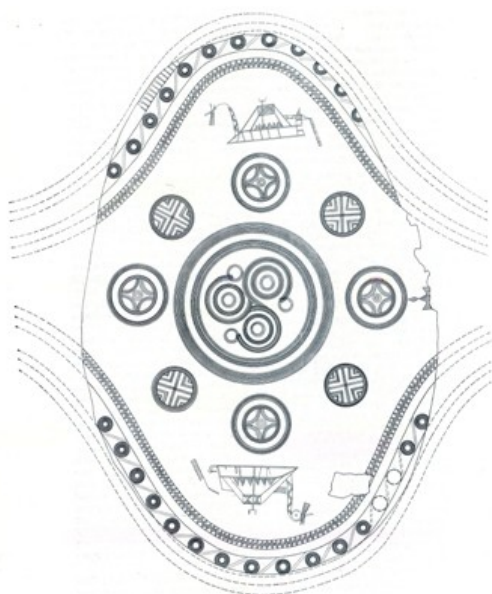
Примитивни али мудри људи Лепенског Вира су својим стаништем у облику азбучног А односно Аз одредили и пратили ПраИзвор, ПраПочетак Сунце које даје Вид па су уочили да се то не једноставно кретање Мајке Земље и Сунца одражава дрвету у облику година (једнина је **год**, одакле и немачка реч Gott и енглеска реч God), чиме су уловили божанску, како бисмо ми данас рекли еколошку, лепоту дрвета и почели да граде у Винчи прве храмове – домове своје.

У свим језицима у Европи стуб, па и у оним језицима којим се у Великој Британи користи само неколико људи, стуб се каже **КОЛОНА** осим у српском језику где је смисао и потекао и очувао се у колу као националној игри посвећеној радости Сунца и мајке Земље, мушког и женског пра почетка.

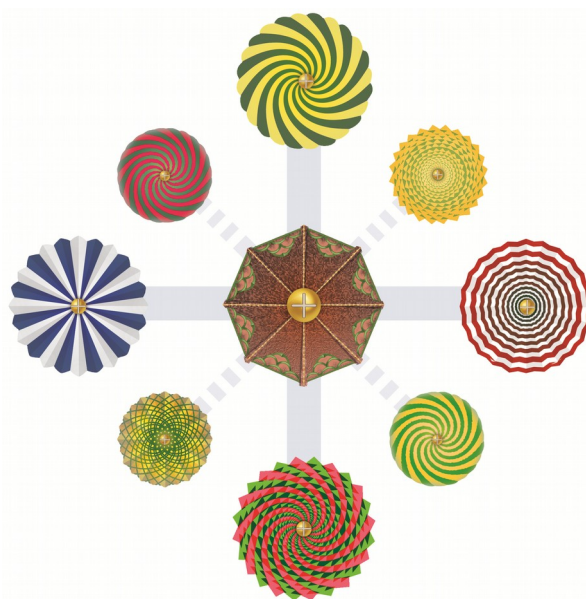
Исту ту космогонију капитела православни СлоВени данас изражавају у облику најлепшег духовног *капитела* — *петокуполног крстообразног храма*.

Милиони туриста руских и страних који дођу пред Покровски саборни храм толико су очарани његовом лепотом да и не примете да је основа те сложене композиције врло једноставна. Она садржи КОЛО:

- ❖ четири велике куполе су постављене у облику крста који представља Сунце, док
- ❖ четири мале куполе образују мали крст који представља кретање Мајке Земље око свога чеда Сунца.

Коло на кнемиди, за/штитнику нађен у Горњој Винчи, Гласиначка епоха Винчанске (колоВенске/слоВенске) културе

Исто коло као основа Покровског храма: кретање Мајке Земље - (крст од четири мале куполе) око Сунца (крст од четири велике куполе)

Тако да се и на овом храму види континуитет слоВенске/колоВенске културе од Лепенског Вира и Винче (па и Горње Винче, данас у Републици Српској).

Реч КУЛТУРА (и сама култура) настала је из српске/древне руске речи КОЛО, која је трансформисана у KVLV затим у CVLT/Kult, (и у латинском језику је сачувано да је реч **култура** настала из речи (култ) **COLLO**/Коло). Најстарији поглед на свет (мировозрење) древних СлоВена, који су себе називали КолоВени, био је генијално једноставан – **«Све је Коло»** (јединство *кретања Земље око Сунца*, природе и човека), на основу чега су открили да се то **Коло** узајамности цикличног кретања материјализује на пресеку дрвета у виду **год-а (годова)**, што им је омогућило да у Лепенском Виру прецизирају **годину дана** као време васкрса природе, захваљујући чему су могли да пређу са *номадског на седлачки* облик живота (што је почетак *културе*) и почну у Винчи да граде куће од (божанског) дрвета, саде у браздама семе житарица и на истом месту убирају летину.¹

На основу таквог поимања настала је и реч СлоВени:

¹ Божидар Митровић «Первоначално значење слова „Москва“ и руско порекло руске државности», «КолоВенија», Белград, 2014 г., стр. 64.

Божидар Митровић «КолоВени (Словени) и континуитет културе и права», «КолоВенија», Белград, 2008 г., стр.стр. 340, 433, 543, 684, 685,

8 7 6 5 4 3 1

Изворно реч «Словени» је значила: «КолоВени», како је исписано у VI веку пре нове ере азбучним/ћириличним фонемама етруске епохе (здесна налево) на Златној плочици нађеној 1961. године у градићу Пиргиј (сада у Италији)

КолоВени

1 2 3 4 5 6 7 8

Правилно писање древног назива «Словени» савременом српском графиком и савременим српским правописом (слово «В» је исписано великим словом због уочавања идентичности)

СлоВени

1 3 4 5 6 7 8

Савремено значење речи КолоВени написано савременом српском графиком: црном бојом је приказано слово «С» које је неправилно прочитано, а слово «В» је велико да би се уочила идентичност

сЛАВяне

1 3 4 5 6 7 8

Савремено значење речи КолоВени: «Словени» написано на руском језику (слова «А» и «В» су написана великим словом да би се лакше уочила идентичност са изворником)

SlaVs

1 3 4 5 6 7 8

Назив «Словени» (КолоВени) исписан у енглеском језику, који је у Шкотској, Ирској и Велсу очувао многе колоВенске/слоВенске речи као што су: Год/God, Арило/Year/ year round, КолоВин/Halloween/шкот. Хелувин

SlaWen

1 3 4 5 6 7 8

Следећи латинско и грчко несхватање азбучних фонема
Немци реч КолоВени пишу SlaWen

4-1 8 7 6 5

Назив «ВиниКоло» (икавска варијанта речи «КолоВени/СлоВени») из града Сарда написан азбучним/ћириличним фонемама (бројеви 5-8) лидијске епохе и идеографским знаком Коло (означен бројевима 1-4 ради упоређења са етруским надписом): претпоставља се да је натпис из XI века пре нове ере.

Школа «непрекидности (словенског) права и културе» коју сам зачео на универзитету МНЕПУ у Москви је један од начина да се супротстваимо геноцидним теоријама о сталном нестанку народа и цивилизација. Да се супротставимо дробљењу српског народа. Да осазнамо трајање и стабилност без обзира на све природне и друштвене катаклизме којем је изложено човечанство и наш српски народ, име којем увек беше Рас (род Первоначала), што није митски српски град него облик персоналног одређивања припадности човека друштвеној заједници преко рода.

Закључак

Наука се стално развија па и историчари морају да се ослободе од наказних теорија сталних нестајања народа и да, као очевидан факт прихвате непрекидност словенске културе, која је постојала на широким просторима Ромеје (Византије) и у Малој Азији и на Балкану до V века..

Нови научни приступ о **непрекидности културе** мора да се супротстави **теоријама о геноцидној природи човека** што приистиче из **тврдњи о сталном појављивању нових култура и народа**, и неоснованим тврдњама о (сталном) **нестајању целих народа**.

Српска .као и руска дипломатија морају изучити ова питања теорије државе и права и моја открића која су подржала два водећа научника Русије у области теорије државе и права који су написали предговор за моју књигу на руском језику «Првобитно значење речи Москва и руско порекло руске државности» и према томе изложити специфичност словенског права, организације друштва и на темељу тога штити интересе Срба односно Руса ван граница Русије.

Ова научна открића су изложена и на научно-практичној конференцији у Дипломатској академији при Министарству иностраних дела Русије 27 и 28. априла 2017. године и на ТЕСЛА ГЛОБАЛ ФОРУМУ од 7 до 10 јула 2017 године у Центру Андревље на Фрушкој Гори.

Божидар Митровић, доктор правних наука,
 адвокат Адвокатске коморе града Москве,
 Председник Савета за статусна питања дијаспоре Србије,
 Руководилац Катедре међународног, словенског и еколошког права
 универзитета МНЕПУ, Москва
 члан Савета националности при Влади града Москве
 члан Комисије за науку и образовање Савета националности
 Директор Музеја НЕПРЕКИДНОСТИ СЛОВЕНСКОГ ПРАВА И КУЛТУРЕ ОД
 ЕПОХА ЛЕПЕНСКОГ ВИРА И ВИНЧЕ, Москва, МНЕПУ
 Председник Регионалне друштвене организације ОБЈЕДИЊЕЊЕ СРБА,
 Москва
bozzidar@inbox.ru   www.bozidar.ru skype koloven1

тел. (+7929) 9 32 23 72 тел. у Београду 0613220670